

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010897
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6317010897.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2018, prejednal odvolanie obžalovaného S. O., proti rozsudku Okresného súdu Brezno z 19.03.2018 sp.zn. 4T/5/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného S. O., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom S., N. XXX/XX podľa § 285 písm. a) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora Brezno z 16.10.2017, sp.zn. 2Pv 146/2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 138 písm. a) Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 15.06.2015 okolo 20.00 h, kedy prišiel odovzdať dcéru N. O., nar. XX.XX.XXXX, manželke Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. XX, do miesta jej bydliska, s ktorou v tom čase už nebýval, v kuchyni bytu začal na ňu kričať, prečo podala žiadosť o rozvod, pritom udrel po hrnci s mliekom na kuchynskej linke tak, že ju obliat, následne Z. O. šla do obývacej miestnosti, kde šiel za ňou a kričal na ňu, potom vošiel do kuchyne a do obývacej miestnosti sa vrátil späť s kuchynským nožom v ruke, pristúpil k Z. O., strčil ju na zem a priľahol tak, že ju pravou rukou tlačil na hrudník a v ľavej ruke držal nôž a kričal, že ju zabije, čo zopakoval viackrát, Z. O. sa ho snažila od seba odkopnúť, načo S. O. odišiel z bytu preč a neskôr pri telefonických kontaktoch a osobných stretnutiach, sa jej vyhrážal, aby si dávala na neho pozor, že keby chcel, tak by jej vedel veľmi ublížiť a nikto, ani polícia nebude vedieť, kto jej v skutočnosti ublížil, pričom týmto konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážanie uskutoční,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. O. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 800,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému ustanovený pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože predmetného skutku a trestného činu sa nedopustil.

V dôvodoch odvolania vyslovil názor, že nebolo dokázané, že sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a existujú vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení v napadnutom výroku rozsudku a obžalovanému nebola bez dôvodných pochybností preukázaná vina.

Z trestnej činnosti mal byť usvedčovaný len výpoveďou poškodenej, ostatní svedkovia neboli priamymi svedkami skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Žiadny iný priamy dôkaz alebo súbor nepriamych dôkazov ho neusvedčoval zo správania uvádzaného poškodenou Z. O. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, išlo o dôkaznú situáciu tvrdenia proti tvrdeniu. Obžalovaný v rámci celého dokazovania poprel, že by sa dopustil trestnej činnosti voči poškodenej a celé konanie poškodenej považuje len za pomstu voči jeho osobe a snahu o zmarenie pri dosiahnutí striedavej starostlivosti maloletej N. po rozvode manželstva, podala na neho trestné oznámenie 16.05.2016, teda skoro rok potom, ako sa stal skutok, v tom čase bol v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej N. vedená na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 8P/126/2015, kde bol aj vypracovaný znalecký posudok S.. N. K., ktorá vo svojom znaleckom posudku okrem iného konštatovala ohľadom maloletej N., že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o toto dieťa je v jeho prospech. Ako náhle sa poškodená dozvedela o žiadosti obžalovaného o striedavú starostlivosť maloletej, bolo to niekedy v mesiaci marec 2016 a bola jej doručená výzva na vyjadrenie k znaleckému posudku, tak poškodená začala robiť úkony k tomu, aby bol obžalovaný odsúdený a aby v žiadnom prípade nedostal maloletú N. do striedavej starostlivosti. Toto je hlavný dôvod, prečo poškodená po roku v mesiaci máj 2016 podala trestné oznámenie, robila všetko preto, aby bol odsúdený za akýkoľvek trestný čin. Podľa záverov znalkyne, aj správanie poškodenej je determinované vonkajšími okolnosťami, pričom, keď poškodená zistila, že by obžalovaný dosiahol v rozvode konaní úpravu styku, ktorá jej nevyhovuje, začala robiť protiopatrenia a podala na obžalovaného ďalšie trestné oznámenie. Takmer po troch rokoch od údajného spáchania skutku poškodená podala návrh na zákaz styku maloletej N. s jej otcom, teda obžalovaným, na Okresný súd Brezno, pričom súd uznesením 1P/59/2017 z 18.09.2017 neodkladným opatrením zakázal styk obžalovaného s dcérou, a to aj z dôvodu, že sa mal dopustiť skutku, za ktorý bol odsúdený napadnutým rozsudkom. Návrh matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom z 05.10.2017 bol predložený súdu ako listinný dôkaz, kde v čl. II tohto návrhu poukazuje aj na tú skutočnosť, že otec maloletej je trestne stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania, avšak táto skutočnosť nemá so stykom s maloletou žiadny súvis, keďže tento skutok mal byť spáchaný na poškodenej a nie na maloletej. V súčasnosti prebiehajú viaceré konania na Okresnom súde Brezno práve ohľadom starostlivosti o maloletú N., ktoré boli do skončenia trestného konania prerušené, pričom práve záujem obžalovaného o jej starostlivosť je zo strany poškodenej neželaný a trestné oznámenie ohľadom tohto skutku bolo z jej strany podané účelovo.

V ďalšom poukazuje na výpovede svedkov U., H. a C., ktoré sú v príbuzenskom alebo kamarátskom vzťahu s poškodenou, preto ich výpovede obhajoba považuje za účelové a ovplyvnené poškodenou, pričom títo svedkovia neboli priamymi svedkami skutku a vo svojich výpovediach vychádzal len z tých skutočností, ktoré i prezentovala poškodená, či už telefonicky alebo potom následne pri osobnom stretnutí.

Aj výpovede svedkov Z., F., N. a Z. nepreukazujú, že sa mal stať skutok, ktorý je predmetom tohto konania.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, s prihliadnutím i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa dôsledne nespravoval pri konaní a rozhodovaní citovanými ustanoveniami Trestného poriadku. Predovšetkým odvolací súd musí konštatovať, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nie dostatočne zisteného skutkového stavu, pritom podľa odvolacieho súdu nie je možné doplniť dokazovanie o známy dôkaz, ktorý by mohol bližšie prispieť v ďalšom dokazovaní o ustálenie skutočného stavu veci. Za tejto dôkaznej situácie súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a § 168 ods. 1 Tr. por. vyhodnotil nesprávne dôkazy, a to jednostranne v prospech poškodenej a v neprospech obžalovaného z toho pohľadu, že bez ďalších dôkazov, ktoré by podporovali tvrdenie poškodenej o ich správaní sa obžalovaného kritického dňa v zmysle útoku s nožom alebo iného fyzického útoku voči nej, nebolo podporené teda žiadnym iným dôkazom. Následne po skutku sa o údajnom správaní sa obžalovaného pri jeho zotrvaní v byte poškodenej mali dozvedieť príbuzní tak obžalovaného, ako aj poškodenej, ktorých privolala obžalovaná, rovnako ako aj hliadku polície, v tom čase však obžalovaný nebol prítomný na údajnom mieste činu. Všetci svedkovia o správaní sa obžalovaného podľa výpovede poškodenej sa mali dozvedieť len z výpovede poškodenej.

Je pravdou, že v predmetnej veci poškodená podala trestné oznámenie a dala súhlas na trestné stíhanie obžalovaného z odstupom jedného roku, pritom pri jej podaní vysvetlenia výsluchu na polícii deň po skutku nedala súhlas na trestné stíhanie obžalovaného údajne z toho dôvodu, že ju prehovoril na to obžalovaný, resp. jeho rodičia z dôvodu, aby dieťa netrpelo znakom kriminálnika, svojho otca.

Uvedený postup poškodenej podporuje obhajobu obžalovaného v tom smere, že takéto konanie s odstupom času zo strany poškodenej v zmysle nového podania trestného oznámenia pre skutok, ktorý sa mal odohrať pred rokom, mohlo byť vyprovokované spormi rodičov, teda obžalovaného a poškodenej o spoločné maloleté dieťa N. z pohľadu úpravy styku s maloletou, hlavne potom, čo obžalovaný sa v občianskoprávnom konaní domáhal úpravy styku s maloletou dcérou striedavou starostlivosťou, čo odporuje zjavne predstávam poškodenej, keď pri predchádzajúcom upravenom styku po rozvode manželstva poškodená mala výhrady a bolo jej vyhovené v zmysle preberania dieťaťa v prítomnosti ďalšej osoby mimo bytu poškodenej a podobne. Je veľmi pravdepodobné, že obžalovaný sa mohol správať voči poškodenej počas manželstva i po rozvode manželstva nevhodným spôsobom, keďže ich vzťahy po rozvode manželstva boli značne zaručené a tiež bol zjavný spor o úpravu styku otca maloletej N. po rozvode, ktorú skutočnosť mohla ovplyvniť aj situácia vedeného trestného stíhania, resp. odsúdenia obvineného, pre prípad rozhodnutia Okresného súdu v Brezne ohľadom striedavej starostlivosti o maloleté dieťa.

Odvolací súd musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním nie je možné absolútne vylúčiť, že obžalovaný sa nesprával spôsobom popísaným poškodenu a v konečnom dôsledku vo skutkovej vete napadnutého rozsudku, na druhej strane je tu dôkazná situácia v zmysle núdze tvrdenia proti tvrdenia a žiadny, ani nepriamy dôkaz alebo súhrn priamych a nepriamych dôkazov nedáva jednoznačnú odpoveď, že obžalovaný sa skutočne dopustil predmetného skutku a trestného činu, naopak, vznikli vážne pochybnosti o vine obžalovaného. Odvolací súd za tejto dôkaznej situácie považoval za nevyhnutné rozhodnúť v zmysle procesnej zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.